

En els darrers temps, la guerra ha estat omnipresent a les nostres vides. Sempre he pensat que l'art podia donar una visió diferent i d'esperança al respecte. L'exposició "Drons i el poder de l'art" és el meu pensament sobre aquesta necessitat d'aportar quelcom a l'imaginari.

Tanta destrucció, tants morts... ha de ser compensat d'alguna manera. I és el que he fet darrerament i que es podria resumir amb les paraules següents: una exposició plantejada com un recorregut per intentar entendre alguna cosa del que ens ha tocat viure.

Vaig començar pensant si l'art podria detenir una bala o un dron mortífer. I vaig anar al meu tros, situat a Alforja, per fer una prova... seria capaç de parar un dron amb els meus dibuixos? Generalment el dron els travessava i els destruïa com si fossin vides humanes. Però finalment ho va aconseguir... el dron sucumbeix, és interceptat i cau a terra. És el poder de l'art fet realitat. La peça també amaga una declaració d'intencions: cap idea val una vida humana.

Zeus/Júpiter es planteja com una obra de collage monumental ideada per ser disposada al terra de la vil·la romana de Centcelles. Un gran collage del que ens ha tocat viure i que resumeix el que som. I contraposada a la gran cúpula romana feta de mosaics romans. Al mig un joc de cartes de pòquer amb què jugaven els soldats americans per "caçar" generals iraquians durant la guerra de l'Iraq. En sec, una àguila sobrevola l'espai i se situa en el centre de la sala. L'obra està acabada quan, per art de màgia, agafa la carta del Saddam Hussein. És el poder de Zeus que guia de nou el poder que té l'art.

Imagino, després, un dron entrant en el Temple Romà de Vic per tal de rebre les instruccions per matar en el temps de guerra que ens ha tocat viure. Se situa davant la televisió, que és el poder de les masses, escolta el poder mortífer de les bombes atòmiques i carrega l'escultura de la Minerva. Surt a tota velocitat per aniquilar població d'Ucraïna. És el poder del dogma.

A la darrera sala hi he situat l'acció més poètica, gairebé de justícia poètica. Les guerres acostumen a ser territorials, però tenen gairebé sempre un rerefons religiós. I veient aquesta realitat decideixo, després de 2.000 anys, retornar a l'Univers la imatge desgastada de Crist en forma de Sant Sudari. El dron agafa la representació de Jesús i des de l'observatori d'Àger surt cap a les estrelles a manera d'estel fugaç. I ho faig per mirar de creure que un altre món és possible sense que ens hàgim de barallar entre germans per qüestions de fe. És el poder de l'amor.

JORDI ABELLÓ VILELLA